

UNITÁRIUS ÉLET

I. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM.

1947. MÁJUS 1.

Egyházköri közgyűlés előtt

Az esperesi vizsgálószerk kiszállásai véget értek. Dr. Csiki Gábor esperes afia említette lapunk szerkesztőjének, hogy egy áttekintést kellene adni azokról az eseményekről és eredményekről, melyek az esperesi vizsgálószerk rendjén felmerültek, s melyekről ő az esperesi évi jelentésben fog majd számot adni. Megállapításainak nem akarunk elébe vágni, de ezzel az egyházi munkával kapcsolatban néhány megjegyzést már most tehetünk. A kilencedik, dunatiszamenti egyházkör területe, mint a trianoni békekötés után, újra egybeesik a magyarországi unitáriusság területével. E tény erre az egyházkörré és annak vezetőire nagyobb felelősséget ró majd, mint a többi nyolc egyházkör vezetőire, akiknek egyházkörük megoldandó kérdései mellett nem kell egyetemes egyházi kérdésekkel mások felelősségvállalása nélkül osztozkodniuk. A közel három esztendő után megtartott esperesi vizsgálatok a gyülekezetekben jó benyomást, építő munkát keltettek. A gyülekezeti istentiszteletek az esperesi vizsgálószerk kiszállásai alkalmával látogatottak voltak, ami annak bizonyossága, hogy a hívek örvendeznek, ha másnappan jött egyházi vezető is beletekint életükbe. A gyülekezetek és pásztorok között nagyobb ellentétek nincsenek. A jelen alkalommal tartott vizsgálatok alkalmából a munkát nagyrészt dr. Csiki Gábor esperes egyedül végezte, elsősorban anyagiak hiánya miatt. Az egyházközségek képtelenek a magas fuvar-költséget az egész vizsgálószerknek megtéríteni, és az egyházi központ sem rendelkezik erre a célra elegendő fedezettel. Jó hatással lenne, s erre a jövőben már feltétlenül ügyelnünk kell, hogy a vizsgálatok alkalmával a hivatalosak sorában legyen jelen mindig egy világi is, aki a felügyelő gondnokot a vizsgálószerki munkában helyettesítse, mint tették ezt Szász Domokos és dr. Bölöni András egyházi tanácsos afiai.

Ha írni akarunk az egyházkör életének elmúlt két-három évi fejlődéséről, akkor eredménynek elsősorban is azt kell elkönyvelnünk, amit a gyülekezetek építése terén, elsősorban lelkipásztori szolgálatuk megerősítésénél elértünk. Debrecenben és Dunapatajon ma már állandó lelkészünk van, akik a hozzájuk fűzött reménységeket, munkájukkal beváltották. Az egyes gyülekezetekben, külföldi segítséggel kerékpárokat állítottunk be a gyülekezeti misszió szolgálatába, a lelkipásztor munkája megkönnyítésére.

Elsőrendű eredmény, hogy a pestszentlőrinci gyülekezethez tartozó Pestszenterzsébeten Zoltán Gyula afia házában, adományából és munkája révén új istenhajlék emelkedik, ami bizonyítja azt, hogy híveink a háború után sem fordultak el az egy Istentől, és egyik pestkörnyéki munkásvárosban, munkásember házában, építettek, saját akaratukból és saját erejük-ből új otthont, ahol Istenhez imádkozhatnak.

A külföldi, elsősorban amerikai unitárius testvéreink adományából szétosztott élelemsegély a legjobb időben érkezett, s az nemcsak szociális segítségként volt érték, hanem javította a belmissziós buzgóságot is. Külföldi testvéreink várt, remélt és nagyon is szük-

séges pénzbeli segítsége még nem érkezett meg, arról még értesítésünk sincsen. A háborús cselekmények következtében megrongált templomainkat, a gyülekezetek pásztorok és gondnokok lelkes és fáradtságot nem ismerő munkája révén mindenütt újra használható állapotba hozták, s a legutolsó és egyben legjobban megsérült polgárdi-i templomban pünkösdre újra tarthatnak istentiszteletet.

A külföldi segítség terén meg kell emlékeznünk arról a barátságos és valóban evangéliumi szellemi támogatásról, függetlenül annak összegszerű értékétől, melyben egyházunk, gyülekezetek, lelkipásztorok és hívek az Egyetemes Egyháztanács magyarországi bizottsága újjáépítési osztályán keresztül jutottak. A magyar unitáriusság ügye e révén a protestáns magyar egyházi közösség előtt, és a külföld protestáns világa előtt is ismertté vált, az újjáépítés közös munkájában az egyházak ma egymásmellett dolgoznak, s helyi jelentőségű kisebb ellentétek nem befolyásolják ezt az együttműködést.

Az angol és amerikai unitáriusság lapjaiban az elmúlt évben néhány figyelemreméltó cikk foglalkozott életünkkel. Az amerikaiak elismeréssel írták meg Józán Miklós néhai püspökünk küzdelmeit, nagy örömeikre szolgál, hogy Szent-Iványi Sándor egyházi elnök személyében képviselőnk körükben dolgozik, küzdelmeinkről képet ad. Reméljük, hogy munkájának látható eredményeiről nemsokára tájékoztatást fogunk kapni. Rev. G. Grieve, a háború óta körünkben járt első angol unitárius lelkész, az Inquirerben hű képét adja egyházunk életének.

Az esperesi vizsgálat alatt állott gyülekezetek örömmel hallgatták a prédikációban megnyilatkozott egyházépítő biztatást. Dr. Csiki Gábor esperes budapesti prédikációja az építés és felelősség tudatának kihangsúlyozása volt.

E felelősség azonban nézetünk szerint, mindenkire egyaránt kötelező. A vezetés ma nagy körültekintést és messze távlatokra kiható felelősséget jelent. Csak azok vállalkozzanak erre a munkára, akik azt valóban végezni is tudják. Ma már a presbiterség nem lehet egyházi kitüntetés, családi hagyományok szolgálata, vagy régebbi érdemek elismerése. Cselekvő presbiterekre van szükségünk minden vonalon. Örvendünk annak, hogy az örségváltások alkalmával, cselekvő emberek kerültek gyülekezeteink gondnoki székeibe.

A gyülekezetekben — a vizsgálatok rendjén — mindenütt feljegyeztetett azoknak neve, akik az elmúlt háborús időben, vagy ennek következtében elhunytak. Az édesanyák és feleségek, gyermekek és rokonok féltő aggodalommal várják haza a hadifogság kenyerét evő hozzátartozóikat, akikre a gyülekezeti munkában is szükségünk van.

Az egyházköri közgyűlés letárgyalja majd rendes tárgysorozatát, de e találkozás alkalmával feltétlenül ki kell érlelnünk egy-két gondolat körül közös építő és cselekvő elhatározásunkat. A lelkipásztorok sorsá-

ról való gondoskodás, életük rendjének biztosítása egyik el nem hanyagolható kötelességünk. Az esperesi vizsgálószerk e téren megfelelő utasításokat adott ott, ahol ennek szüksége megmutatkozott. A külföldi unitáriusság segítő készségének, anyagi támogatásának e két kérdésben kell mellénk állnia. Egyetemes egyházi feladatot képez a magyarkuti gyermeknyaraló-telep még a nyár beköszöntése előtti helyreállítása, valamint a sárbogárdi volt püspöki javadalmi birtok megmaradt épületében egy unitárius árvaház és aggménház mielőbbi felállítás. Nagyon szeretnénk, ha amerikai testvéreink nagyvonalú segítő munkájuk rendjén e két kis unitárius kérést is figyelembe vennék, s egyházunk vezetői rámutatnának arra, hogy Magyarországra küldött illusztris képviselői e téren egyáltalán nem jöttek segítségünkre.

Évek óta hangoztatott álláspontom ma még világosabban áll előttem. Feltétlenül folytatni kell egyházi életünk decentralizálását olyan értelemben, hogy minél több vidéki gócpontban állandó lelkeszt alkalmazunk. Ezzel párhuzamosan kell haladnia annak a nevelő munkának, mely a hívekben öntudatosítja a lelkipásztort eltartó gyülekezet felelősségét. Állami kongrua segítsége nélkül is el kell tudnia tartani a magyarországi unitáriusságnak, nemcsak annyi lelkeszt, mint, aki ma körében dolgozik; — hanem ha mellénk állnak az egyház iránt közömbösek, vagy régi egyházunk kereteiből kinőtt, de máshová s így még hozzánk sem csatlakozottak, — még sokkal többet. Meg kell értenie ma minden felelős egyházi vezető embernek, hogy a régi egyházától lélekben elszakadt, azzal legfeljebb csak egyházi adó fizetésében közösséget vállaló hívek, más egyházba való áttérése nem jelent lélekhalászatot, és nem jelenti a közös ügy szolgálatának megbontását, hanem ellenkezőleg, jelenti régi egyházának keretei között megmaradt, de egyházi élet nélkül élő magyar dolgozó és gondolkodó tömegek Isten felé vezető útjának megkönnyítését, tehát szolgálatot.

A magyarországi unitáriusságnak arra kell törekednie, hogy a ma mutatózó lehetőségek adottságai és korlátai között, de azoktól lekötötten a kialakultnak látszó gócpontokban minél előbb lelkipásztort telepítsen le, s hagyjon fel a távolból való misszionálás csődöt mondott eredménytelen eszközével való kísérletezéssel. E gócpontok, hogy csak néhányat említsünk meg, az ország területén több helyen önként adódnak: Orosháza híveinek pásztrolása, s velük együtt Békéscsabára és Gyulára újabban is letelepedett erdélyi hívek gondozása Orosháza központtal, — Eger vagy Miskolc központtal a debreceni egyházközség északi területeinek gondozása, — Rákospalota-Ujpest központ mielőbbi kialakítását és e helyre lelkipásztort letelepítését a pestszentlőrinci gyönyörűen megerősödött gyülekezetünk példája parancsolóan írja elő. — Pécs régi unitárius központjának felélesztése és a környékre telepedett erdélyi bányászok, valamint a tolna- és baranyamegyei telepítések rendjén, elsősorban a völgyégi járásban letelepedett erdélyi hívek gondozása egyik mutatózó feladatunk. Néhány év múlva a pestszenterzsébeti istenhajlék mellé kell legalább egy s. lelkeszt telepítenünk. Említett központokban és a hozzájuk természetesen csatlakozó szórványterületen mindenütt legalább 300—400 hívünk él, akikkel való bensőségebb foglalkozás elsőrendű feladatunk.

Azt hiszem, hogy a budapesti gyülekezetben a budai templom felépítésének gondolata, s egy diakonissza munkába állítása sem felejtődött el. Tervek és feladatok vannak bőven, de ezeket is figyelembe kell vennünk és az érdeklődés központjába vetítenünk akkor, amikor a jelen kérdéseivel fogunk az egyházköri közgyűlésen foglalkozni, s önmagunk felett egyben ítéletet is mondani.

Az egyházköri közgyűlés előtt fekszik egy konkrét indítvány kapcsán egy törvényjavaslat is, mely egy-

házi központunkhoz és erdélyi testvéreinkhez való kapcsolatainkat kívánja rendezni.

Az említett, vagy megemlíttetlenül maradt, egyházköri érdeklődő kérdéseket megbeszéljük az egyházköri közgyűlésen. A demokratikus többség akarata legyen az irányadó, abban megnyugodni mindnyájunknak kötelességünk. Elhatározásaink felett pedig a kolozsvári Egyházi Főtanács fog majd ítéletet mondani.

FERENCZ JÓZSEF.

Néhány szó a szórványeletről

Észak-Dunántúlon, Győr központtal, 16 évvel ezelőtt indult meg az unitárius szórványgondozás. Egy unitárius papi családból származó nőtestvérünk, dr. Jossipovits Istvánné-Németh Irma vette gondozásba ott élő híveinket és ő látja el a hitoktatást is.

Idők folyamán az élet elszólította híveinket régi, kedves otthonuktól, elszakította templomuktól, s ma szétszórta élnek, messze unitárius testvéreiktől, lelkeszi hivataloktól. A hitélet erősödése, egyházunk gyarapodása szükségessé teszi az intenzív szórványgondozás kiépítését.

Az életképes, fejlődő, erősödő győri szórványról álljon előttünk néhány adat. A szórványban ma 76 lelket tartunk nyilván, ebből Győrött él 33, Magyaróváron 9, Levélen 21, Csikolaszigeten 3, Mecserén 2, Csanakon 3, Szentmártonban 3, Héderváron 1 és Gönyűn 1 hívünk. Szórványgondnokkal való kapcsolatok folytán budapesti lelkeszeink évente 1—2 isteniszteletet tartanak a szórványban, ott élő híveinket látogatják és részesítik egyházunk szertartásaiban.

Április 19—20—21—22 napjain Kereki Gábor budapesti lelkeszt tett látogatást győri családoknál, isteniszteletet tartott Magyaróváron és Levélen, urvacsorát adott Magyaróváron 6 férfi és 4 nő testvérünknek, ugyanennyien és ilyen elosztásban vettek urvacsorát levéli telepeseink is. Ugyanezen alkalommal Magyaróváron konfirmált két ifjú testvérünk. Levélen keresztelt lelkesztafia 2 fiút és 2 lányt, Győrszentmártonban pedig egy lányt. Egyetlen szórványlátogatás adatai mutatják, hogy vannak, élnek unitáriusok mindenfelé és van tennivaló bőven.

Eppen a győri szórvány élete mutatja, hogy eredményes szórványgondozási munkába bekapcsolódhatnak nőtestvéreink is, kiknek tapasztalataival, tanácsaival örömmel áll rendelkezésre a győri szórvány gondnoka: dr. Jossipovits Istvánné, Győr, Rákóczi-út 8. szám.

Jossima.

LAPUNK OLVASÓIHOZ. Végre sikerült lapunkon keresztül is egy újabb kapcsolatot teremtenünk unitárius testvéreinkkel. Ennek a kapcsolatnak nagy jelentőségét mutatja az a szerkesztőségünkhöz érkező számtalan levél, mely kifejezésre juttatja, hogy a lapot minden igyekezettel fenn kell tartanunk. Minthogy ezt a feladatunkat csak abban az esetben tudjuk teljesíteni, ha híveink is segítségünkre jönnek, azzal a kérréssel fordulunk minden kedves olvasónkhoz, hogy előfizetőink sorába belépni szíveskedjenek. A lap előfizetési díja egy évre 12 forint, ez az összeg beküldhető kisebb részletekben is. Lapunk április 15-i és május 1-i számában csekklapot küldöttünk, illetve küldünk, hogy az előfizetéseket megkaphassuk és a befolyó összegből kiadásainkat fedezhessük. Az előfizetési díj bianco csekken is beküldhető az 50.561. számú csekkszámára. Arra kérjük azonban kedves olvasóinkat, hogy erre a csekkszámára egyéb egyházi befizetéseket, pl. egyházi adót, ne tegyenek, mert a könyvelések során zavarok keletkeznek. A havonta kétszer megjelenő lap mindössze havi 1 forintba kerül. Ez az összeg egy kis akarattal hisszük, hogy előteremthető s híveink megsegítik nehéz munkánkat, mely munka az unitárius gondolat szolgálata kíván lenni.

A magyar unitáriusok

Ezen címen írja meg magyarországi látogatása alatt szerzett élményeit az *Inquirer* április 12-i számában George Grieve londoni unitárius lelkész atyánkfia, akit rövid 2 heti ittartózkodása alatt „a magyar unitáriusok” kedves, rokonszenves egyénisége miatt is őszintén megszerettek.

Érdekes beszámolóját panasszal kezdi. Szemrehányást tesz a lap szerkesztőjének: „Hogy kívánhatja tőle, hogy az elmúlt hetek tengernyi élményét beleszorítsa két rövid cikk szűkreszabott keretébe?”

— A rengeteg tapasztalat közül mégis melyek azok a legjelentősebbek, melyek mélyen bevésődtek a lelkembe — kérdezi — melyekről angol unitárius testvéreimnek szeretnék beszámolni? Az első, melyet meg kell említenem, úgy vélem, ha nem is mondok vele újat, az a rokonszenv, melyet különböző nemzetiségű egyszerű embereknél tapasztaltam. Másodszor a mély vallásos érzés és általános érdeklődés a szabad, emberibb élet jelentőségét kihangsúlyozó liberális kereszténység iránt. És harmadszor Angliának, az angol népnek és az angol életelménynek őszinte megbecsülése.

— Magyarországi utam alatt a legtávolabbi pont, ameddig eljutottam Kocsord volt, nem messze az orosz határtól. Mintegy 2000 lelket számláló nagyközség. Itt alakult meg a magyarországi unitáriusok legújabb egyházközsége abból a 300 lélekből, akik 1938-ban a kálvinista egyházból kiváltak. Nemcsak az orthodoxia által támasztott számos akadályt sikerült legyőzniük, hanem egy ősi, székely stílusban ékeskedő templomot is építettek maguknak, melynek belső berendezése pompás színeivel, izléses faragványival a tiszta népművészet remeke.

— Kocsordon is, — mint mindenütt, ahol megjelentem — lehetetlenség volt elkerülnöm, hogy nemcsak az angol unitáriusok, de az egész angol nép képviselőjét lássák bennem. A fogadtatás közvetlensége és őszinte megnyilvánulása mélyen meghatottak. Két és fél óra hosszat tartott, amíg az eklézsia jelenlegi papjával, a Manchester College egykori diákjával, a község fő utcáján végig mentünk, annyian jöttek hozzám a házakból minden felől, hogy üdvözöljenek. Kocsordon, Debrecenben és Budapesten, amikor prédikáltam, annyi ember seregett össze az unitáriusok templomában, hogy a hallgatóság egy része az utcára szorult. És ezt nem öndicsékvés képen említem meg. Én itt kiküldött voltam és akik eljöttek ide engem üdvözölni, az angol unitárius testvéreim és az egész angol nép iránt érzett meleg rokonszenvüknek adtak kifejezést. Az angol unitáriusoknak tudniuk kell a mi magyar barátaink őszinte, mély szeretetéről.

— A kilenc magyar unitárius templom közül öt súlyosan megrongálódott és három kisebb sérüléseket szenvedett a harcok folyamán. A budapest-i templomok közül, mind a központi templomot, mind a Missió Ház templomát bombatalálat érte és bár mind a kettő használatban van, de további nagy arányú javításra szorúl. Ha nézzük azonban a szomszédságában látható súlyos rombolásokat, különös szerepcsének kell tartanunk, hogy ezek az unitárius épületek ennyire megmaradtak.

— 1944 karácsonyától Budapest 51 napig csatatér volt. Az orosz hadsereg utcáról-utcára nyomulva szorította ki a németeket, 1945 január 18-án a budai oldalra visszavonuló németek felrobbantották az összes dunai hidakat és ott folytatták az ellenállást február közepéig. Ezen harcok alatt a lakosság hónapokig a pincékben élt. Nem volt világítás, fűtés, élelem kevés és víz is csak annyi, amennyit súlyos kockázatok árán éjszaka a Dunából be tudtak hordani. A polgári lakosságnak s köztük 8000 unitáriusnak a szenvedéseiről regényt lehetne írni.

— Bár Pest főbb útvonalainak nagy részét már

rendbe hozták, de az épületek felsőbb emeletei igen sok helyen még hiányoznak s az általános kép élesen mutatja a pusztítás nyomait. A budai részen ellenben, a rombolás mérve minden kénzeletet felül múl. Itt úgy érzi az ember magát, mintha csatatéren járna. A történelmi múltú házak, a királyi palota, az ősi városháza, templomok, a minisztériumok díszes épületei: Magyarország egykori büszkeségei mind romokban hevernek. Tankok, páncélkocsik, ágyúk rozsdás maradványai láthatók minden felé. Lépten-nyomon ideiglenes sírokat lát az ember és a halottak százai fekszenek ma is a romok alatt. Bár a tisztogatás munkája nagy lendülettel folyik, de ennek nyomait Budán még nem igen lehet észrevenni. Sok házat kijavítottak már, de azért a lakáshiány erősen érezhető, melyet kényszer intézkedésekkel és lakás megosztással próbálnak átmenetileg enyhíteni.

— Az élet Magyarországon, különösen a városokban kétségtelenül igen nehéz. A borzalmas inflációnak az új pénznem bevezetése véget vet ugyan, de az árak, legalább is egy angol ember számára, fantasztikusan magasak. Ez a gazdasági helyzet legsúlyosabban érinti az értelmiségi és egyházi elemeket, akik kénytelenek tulajdonaikat eladni, hogy megélhessenek. Különösen nehéz az anyagi helyzete a lelkészeknek, nyugdíjas papoknak és az elhalt lelkészek özvegyeinek, melyet még súlyosbít az a körülmény, hogy a központi szervezet vagyona, melyből némi segítséget kaphattak volna, az infláció folytán teljesen megsemmisült. A magyarországi unitáriusok kétségtelenül nehéz pénzügyi helyzet előtt állanak, melynek beláthatatlanul súlyos következményei lehetnek.

(Grieve lelkész beszámolóját lapunk következő számában folytatjuk.)

Hirek

Ortutay Gyula dr. vallás- és közoktatásügyi miniszter urral egyházunk vezetői ápr. 16-án megbeszélést folytattak. A megbeszélés rendjén a fakultatív vallástanítás kérdése is szóba került. Egyházunk vezetői felemlítették azokat a gyakorlati aggodalmakat, melyek e kérdés kapcsán a lelkekben égnek. Miniszter úr megnyugtatta képviselőinket, hogy e kérdést a pártok programja és az egyházak álláspontja között felmerült ellentétek kiküszöbölésével, megnyugtató módon kívánja rendezni.

Presbiteri értekezletek. Budapesti presbiter atyánk fiait április 21-re presbiteri értekezletre hívtuk egybe, mely alkalommal időszerű egyházközségi kérdéseket beszélünk meg. Ezeket a presbiteri értekezleteket rendszeresítettük és ugyanezen céllal minden hó első hétfőjén, legközelebb május 5-én d. u. 5 órakor tartunk értekezleteket. Az egyházközség elnöksége híveink figyelmét felhívja arra, hogy az értekezleteken minden kedves érdeklődőt szívesen lát.

Egyetemes egyháztanács magyarországi bizottságának újjáépítési osztálya dr. Pap László ref. teológiai professzor főtitkár vezetésével, a háborús cselekmények befejezése óta csendes, de eredményes munkát folytatott a protestáns egyházak támogatására. E munka rendjén külföldi, nagyrészt angolszász eredetű pénz és természetbeni adomány érkezik, melyek az egyházak lélekszáma arányában az adományozók különleges kívánságainak figyelembevételével nyertek szétosztást. A mi kis unitárius egyházunk is részt vesz az egyháztanács magyarországi újjáépítési bizottsága munkájában, s részesedik azokból az adományokból, melyek nekünk jutottak. Hála és elismerés illeti mindazokat, akik a mások megsegítése érdekében fáradoznak és dolgoznak.

MÁV-telepi istentiszteletek. A X. kerületi MÁV telepen legközelebb május 11-én d. u. 4 órakor tartunk istentiszteletet a protestáns imaházban.

A Brassai Sámuel Unitárius Ifjúsági Egyesület a februárban tartott unitárius táncestély védnöki díjainak jóvedelméből rendbehozatta az Uniátrius Misszió Ház gyülekezeti termét, mely egyúttal az egyesület otthonául is szolgál. Az április hó 20-án tartott összejövetelen ifj. Gidó Béla egyesületi elnök értékes gondolatokban foglalta össze egyetemi fiatalságunk programját. Némethy Ferenc hegedűművész magyar és finn darabokat adott elő. Csiki Sára Ady verseket adott elő. Csiki Gábor esperes adta át pár szóval a termet újra rendeltetésének. A megnyitó ünnepélyen szép számú érdeklődő közönség vett részt.

Ifjúsági összejöveteleket rendez a misszióházi helyiségében a Brassai Sámuel Unitárius Ifjúsági Egyesület. A vasárnapi táncos délutánokon hat órától tizenegyig kedélyes hangulatban telik el az idő a misszióházi asszonyok és más nőszövetségi tagok adományaiból összegyűlt büffé asztalainál. A legközelebbi táncestet május 11-én rendezik. A tiszta jóvedelmet a szegénysorsú egyetemi hallgatók segélyezésére fordítják.

ISTENTISZTELETEK BUDÁN. Minden hó első vasárnapján istentiszteletet tartunk a XI., Bocskay-úti református templomban d. e. 11 órakor. — A II., Torockó-téri református templomban minden hó harmadik vasárnapján tartunk istentiszteletet ugyancsak d. e. 11 órakor. — Pünkösdi ünnepén pedig mindkét helyen tartunk istentiszteletet úrvacsoraosztással: ünnep első napján a Bocskay-úti, másodnapján pedig a Torockó-téri református templomban, d. e. 11 órakor.

Unitárius Istentiszteletek a Szórványegyházközségben: Újpesten május 4-én délután 4 órakor a Szent István-téri református templomban. Rákospalotán május 11-én délután fél 5 órakor a Máv. telepi református templomban. Szeretettel hívjuk és várjuk újpesti, rákospalotai és pestújhelyi hiveinket.

„**Debreceni Unitárius Szórvány**“ címen unitárius lap jelenik meg. Szerkesztője Buzogány Kálmán debreceni lelkész atyánkfia. A havonta megjelenő lap főként szórványkérdésekkel foglalkozik. Egyes szám ára 40 fillér, előfizetési díja egy évre 2.40 frt. A szerkesztőség és kiadóhivatal címe: Debrecen, Hatvan-u. 24. A lapot olvasóközönségünk szíves figyelmébe ajánljuk.

A debreceni egyházközség lelkésze az elmúlt hónapokban a következő helyeken tartott szórványistentiszteletet: Miskolc; gondnok: dr. Imreh Dénes; Eger, gondnok: id. Gönczi Miklós; Egercsehi, gondnok: Orbók Sándor; Tiszaújar, gondnok: ifj. Szabó László; Berettyóújfalu. A legközelebbi jövőben Nyíregyházán fogja meglátogatni a hiveket. Pünkösdi másodnapján Egercsehiben oszt urvacsorát.

Biró Lajos hódmezővásárhelyi lelkész afia, aki hosszabb ideje betegeskedik, javaslatunkra az egyházas világtanácsa útján külön karácsonyi segílyt kapott, mely az angliai egyházak adományaként érkezett betegeskedő magyar protestáns és görög keleti lelképásztorok támogatására.

A dunántúli vidék pásztorlása rendjén az elmúlt őszi és téli időben polgárdii lelkészünk Szombathelyen, Nagykanizsán, Bázakerettyén, Pécsen, Sopronban és egy kis tolnamegyei faluban tartott istentiszteletet, ahol erdélyi telepések körében talált reá több unitárius családra. A dunántúli szórványgondozói munka új erőre kapott, hivek most akarnak a lelképásztornak egy motorkerékpárt vásárolni, hogy látogatói munkáját ezzel is megkönnyítsék.

A 345. sz. János Zsigmond Cserkészcsapat József Miklós cserkészfiúja május 4-én, vasárnap d. u. 5 órai kezdettel műsoros ünnepélyt rendez az egyházközség Koháry-u. 2. sz. gyülekezeti termében, melyre minden érdeklődőt szeretettel meghív a parancsnokság. Az ünnepély a vízicserkész munka céljait szolgálja.

„**ÖRÖKKÉ TARTÓ ELLENSÉGESKEDÉST FOGADTAM A ZSARNOKSÁG MINDEN FORMÁJA ELLEN, MELY GUZSBAKÓTI AZ EMBER LELKÉT ÉS A GONDOLATOT**“.

Jefferson.

Gálna Sándor lelkész és Nagy Mária 1947. ápr. 6-án házasságot kötöttek. Az egyházi esketést dr. Csiki Gábor esperes végezte. Isten áldása legyen jövő boldogságukon.

A Duna-Tiszaközi Unitárius Szórványegyházközségben, annak megalakulása óta, mely 1944 március 5-én történt, csak most 1947 április 4-én, az esperesi vizsgálószerk kiszállása alkalmával tartott közgyűlésen volt először tisztújítás. A megalakulás óta eltelt már három év s ez alatt az idő alatt lejártak a gondnoki, presbiteri stb megbízatások. A tisztújítás rendjén a következők választották meg az egyes tisztségekre. **Gondnokok:** Nemes Nagy Sándor újpesti, Buzogány Lajos kecskeméti és Tiboldi Tibor szolnoki afiai. **Presbiterok:** Szép Gyula, Kovács János, Nagy József újpesti, Máté Sándor, Benkő János rákospalotai, Csáka János pestújhelyi, Paget Albert rákoscsabai, id. Fodor Ferenc rákoshegyi, Demjén Endre rákosszentmihályi, Harnos Árpád mátyásfüldi, Kiss Géza sashalmi, Péterffy Tamás rákoscsabai, Daniel Elek gödöllői, Szöke Gergely felsőgödi, Ceglédi József alsógödi, Fekete Lajos, Gál Sándor, Olajos István kecskeméti, dr. Kovács János szolnoki, Szász Lajos ceglédi, Zilahi András kiskúntélegyházi, Mezei István szolnoki, dr. Jakab Zoltán balassagyarmati afiai. **Egyházközségi fegyelmi bíróság tagjai:** dr. Sándor Ákos szolnoki, dr. Jakab Zoltán balassagyarmati rendes, Gálffy Dezső gödöllői, Barabás Dániel kecskeméti póttagok. **A Szórványegyházközség egyházköri közgyűlési képviselője:** Csáka János pestújhelyi afia. **Jegyző és pénztáros:** Bencze Márton misszióházi lelkész.

Fejér Domokos szórványgondnok helyébe, aki az ostrom után Rákospalotáról Budapestre költözött s így nem tartozik a Szórványegyházközség kötelékébe, a közgyűlés Nemes Nagy Sándor újpesti afiát választotta meg, (Lakik: Újpest, Kinizsi-u. 21.) Fejér Domokos eddigi nemes szolgálatát megköszönve. Örömmel üdvözöljük Nemes Nagy Sándor szórványgondnok afiát abból az alkalomból, hogy hosszas és súlyos betegsége után most már felépülőben van. Eddigi munkássága kezesség számunkra, hogy megfelelő ember került erre a sok nehézséggel és munkával járó tisztségre.

UNITARIAN LIFE. Table of content: *J. Ferencz: The yearly assembly meeting, — Mrs. E. Jossima: Our life in the diaspora, — Rev. G. J. Grieve: Hungarian Unitarians — translation of an article from the Inquirer, — A quotation from Jefferson, — News.*

UNITÁRIUS ÉLET

A lap tulajdonosa a Magyarországi Unitárius Egyház.

Felölös szerkesztő és kiadó: Kereki Gábor.

Budapest, V. kerület Koháry-utca 4.

Évi előfizetési díja: 12 forint.

Nyomatott Máté Ernő könyvnyomdájában Budapest, VIII., József-u. 41. — Telefon: 137-626.

CIM: